

Zpráva o jazykovém kurzu v Itálii

Výuka: Každý den jsme měly dvě vyučovací hodiny dlouhé 1,5h s 15 minutovou přestávkou. První týden začínala naše skupina v 10:45 a druhý v 9:00. V naší skupině bylo sedm studentů. První hodinu jsme měli gramatiku a poté konverzaci. V hodinách gramatiky jsme vypracovávali hlavně cvičení z učebnice, kterou jsme dostaly. V hodinách konverzace jsme vždy probírali nějaké téma, které jsme rozebírali jak ve skupinách po dvou až třech, i všichni společně. Celkově jsem hodně konverzovala, jak ve škole i mimo ni, čímž jsem se poměrně hodně zlepšila v italštině.

Učitelé a další pracovníci školy: Učitelé byli příjemní. Mluvili s námi na naší jazykové úrovni, takže většinou nebyl problém jim rozumět. Další pracovníci školy, se kterými jsem se setkala, byli ochotní, na recepci mluvili také anglicky, což byla výhoda.

Ubytování: Bydlela jsem v bytě u jedné starší paní, asi 45 min. autobusem od školy, což bylo docela daleko. Překvapilo mě, že moje spolubydlící byla Češka. Výhodou bylo, že jsme si mohli lépe popovídat. Paní byla velmi příjemná, dobře vařila a dokonce nám i zdarma vyprala prádlo. Nevýhodou bylo, že mluvila hodně potichu a proto jsem jí špatně rozuměla.

Program ve volném čase nabízený jazykovou školou: Jazyková škola nabízela odpolední exkurze po památkách, promítání filmů, společné večere, celodenní výlety a ještě něco dalšího. Dalo by se říct, že tři až čtyři dny v týdnu byla nějaká akce. Celodenní výlet, ale nebyl každou sobotu, asi tak co dva týdny, a na mě zrovna nevyšel.

Stravování: Snídaně a večere nám poskytovala paní, u které jsme bydleli. Na snídani byla káva s mlékem, sušenky a ovoce. Jídlo na oběd jsme si kupovali v nedalekém supermarketu, nebo v restauraci. Večere byly obrovské, skládaly se v podstatě ze třech chodů. První byla většinou velká porce výborných těstovin. Měli jsme ale i rizoto a pizzu. Poté následoval nějaký salát se šunkou, nebo masem s chlebem. Na závěr ještě ovoce.

Chléb v Itálii není tak dobrý jako ten náš. Italská pizza je na můj vkus příliš tenká, ale někde mívají i tu tlustou. Bylo tam hodně „zmrzlináren“ s výbornou zmrzlinou. Jedna byla dokonce přímo vedle vchodu do domu.

Doprava: Na Pražské letiště Ruzyně jsem z Ostravy cestovala vlakem. Na letiště jsem se včas dopravila autobusem. Let byl příjemný a pohodlný, trval zhruba 1,5 h. V letadle dostal každý cestující bagetku a nealkoholický nápoj. Seděla jsem u okýnka, takže jsem měla krásný výhled na mozaikovitou krajinu dole. Letiště Fiumicino bylo opravdu obrovské, mnohem větší než Pražské. Na informacích jsem se zeptala, jak se dostanu na adresu ubytování. Z letiště jsem jela vlakem a pak jsem přestoupila na tramvaj. Pak, asi po půl hodině bloudění a vyptávání, jsem konečně dorazila do cíle. Cesta zpátky byla pro mě už jednodušší, ale taky smutnější.

Zajištění kurzu, ubytování, popř. dopravy naší kanceláří: Organizace a zajištění jazykového kurzu včetně poskytnutých informací byly na dobré úrovni. Nenapadají mě nějaké větší nedostatky. Přesné místo svého ubytování jsem se sice dozvěděla

jen několik dní před odjezdem, ale to stačilo. Byla jsem velmi potěšena, že jsem mohla letět letadlem, byl to pro mě velký zážitek. A taky vím, co je to celý den sedět v autobuse, takže to dovedu patřičně ocenit.

Další připomínky, dojmy atd.: Zvláštností byla nepřítomnost jízdních řádů v rámci městské hromadné dopravy. Autobusy a tramvaje jezdily v různých nepřesných intervalech, neřídí se tedy nějakým přesným řádem. Všimla jsem si, že některé linky jezdí častěji, než jiné. Myslím si, že vzhledem k neustále se měnící dopravní situaci, by bylo pro řidiče obtížné dodržovat nějaký jízdní řád. Autobusy v noci jezdí mnohem rychleji než ve dne, protože téměř nikde nestojí a jezdí málo aut. Před vystoupením je nutné zazvonit na řidiče, aby na následující zastávce zastavil. V autobusech a tramvajích schází informace o názvech následujících zastávek.

Zjistila jsem, že na dvoutýdenní pobyt je levnější koupit si jízdenku na měsíc (30 eur, 2 týdenní 32 eur). Jízdenka platí v celém Římě i v přilehlých oblastech, např. Lido, kde je velké množství pláží.

Ve svém volném čase jsem navštívila spoustu krásných míst a památek Říma, což bylo ale vzhledem k tropickým teplotám docela náročné. Největší radost jsem měla z výletu k moři. Byly tam písčité pláže. Písek byl zvláštní tím, že nebyl moc jemný a nepřiměřeně se lepil.

Souhlasíte s tím, aby Vaše hodnocení bylo citováno na webových stránkách společnosti Jazyky v zahraničí s.r.o.?

Souhlasím.

V Ostravě 2.8.2010

Bc. Jana Lhořanová